

tento titul exekuční v nař. rozhodnutí označiti s o n o u j a s n o s t í, které jest třeba, aby strana mohla poznati, v kterém rozhodnutí úřední úřad exekuční titul shledává, a aby nss mohl zkoumati, zdali tento titul exekuční, stranou vůbec popíraný, vskutku po právu existuje, a zdali proti st-lce jako vykonatelné rozhodnutí úřední působí.

Následkem toho nebylo také nss-u možno zabývati se otázkou, která je na sporu, to jest zdali exekuce k dobytí řečených dávek byla povolena právem čili nic. K tomu dlužno připomenouti, že i pozitivní předpisy ukládají úřadům správním povinnost, aby svá rozhodnutí náležitě odůvodňovaly. Pokud jde o rozhodnutí administrativního výboru, sluší v tomto směru odkázati k ustanovení § 38 jedn. řádu pro administrativní výbory (nařízení býv. uh. min. vnitř. č. 127.000 ex 1902, vydané na základě § 32 zák. čl. XX : 1901).

Jde-li o výrok povolující exekuci, náleží však již dle jeho povahy k jeho odůvodnění, aby rozhodnutí, jehož exekuce se povoluje, bylo jasným a nepochybným způsobem označeno.

Nař. rozhodnutí však, jak již svrchu uvedeno, exekuční titul neoznačuje, což zakládá podstatnou vadu formální, pro kterou bylo nutno rozhodnutí toto zrušiti podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 1365.

Úředníci státní: I. * Jmenovací akty centrálních úřadů vídeňských z 28. října 1918 nebo pozdější jsou pro posuzování služebních poměrů státních úředníků čl. bez právního významu. — II. Právní věta jako u č. 189 (význam jmenování se zpětnou platností pro zařazení dle § 37 služ. pragm.).

(Nález ze dne 18. května 1922 č. 4172.)

V ě c: Ladislav K. v P. proti presidiu ministerstva průmyslu, obchodu a živností o služební pořadí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dle stavu z 31. prosince 1920 byli u ministerstva obchodu k 1. lednu 1921 v pořadním seznamu odborových radů VI. třídy hodnostní zařazení Jan M., nar. 28. dubna 1873, v státní službě od 13. července 1900, poslední jmenování (do VI. tř.) 18. prosince 1919, v předchozí třídě hodnostní 29. listopadu 1918 a za ním Ladislav K., nar. 11. června 1873, v státní službě od 1. února 1901, poslední jmenování (do VI. tř.) 18. prosince 1919 v předchozí třídě hodnostní 28. října 1918. Toto zařazení obdržel stěžovatel L. K. 12. října 1921 k nahlédnutí.

Stížnost nařiká toto zařazení jako nezákonné, porušující předpisy služební pragmatiky v §§ 37 až 39.

Nss uznal nejprve neodůvodněným názor odvodního spisu, že stížnost jest dle § 5 zák. o ss nepřipustnou, poněvadž st-l nevznesl ve smyslu § 39 posl. věty služ. pragm. stížnost na přednostu ústředního úřadu a setrval při právním názoru vysloveném v nálezu ze 24. září 1919 č. 4519 (Boh. č. 189), že v případech, kdy určení pořadí vychází od ministerstva, nemůže předpis § 39 posl. věty služ. pragm. přijíti v úvahu, poněvadž

vzhledem k organizaci ministerstev nelze činiti rozdílu mezi »ministerstvem« a »ministrem« jako šefem ministerstva.

Ve věci samé uznal nss stížnost neodůvodněnou.

Stížnost obsahuje v podstatě toliko jedinou námitku, totiž, že žal. úřad rozhoduje o hodnostním pořadí st-le a Jana M., kteří současně byli jmenováni odborovými rady VI. hodnostní třídy, na základě předpisu § 37 č. 1 služ. pragm., t. j. se zřetelem k služební době ztrávené v nejbližší nižší hodnostní třídě (VII.), neprávem počítal st-li za dobu ztrávenou v VII. hodnostní třídě jen dobu od 28. prosince 1918, kdy byl jmenován ministerským tajemníkem ministerstva obchodu v Praze, nikoliv již od 28. října 1918, kdy byl bývalým ministerstvem veřejných prací ve Vídni jmenován ministerským tajemníkem tohoto ministerstva.

Nss neshledal, že právní názor, jímž se tu žal. úřad řídil a jenž podle odvodního spisu byl jedině rozhodným pro nař. zařazení st-lovo, odporuje zákonu. Soud uvažoval v té příčině takto:

Stát čsl. vstoupil, jak zákon z 28. října 1918 téhož dne veřejně vyhlášený a ve sbírce zákonů a nařízení pod č. 11 otištěný výslovně prohlašuje, dnem 28. října 1918 v život. Tímto dnem přestaly ústřední úřady bývalého státu rakouského býti nositeli veřejné moci státní pro území nového státu československého; počínajíc tímto dnem nemají jejich akty povahu autoritativních aktů veřejné moci, platných a právně účinných pro území tohoto státu, při čemž jest ovšem zcela nerozhodno, zdali vídeňské úřady o změně státoprávních poměrů, dnem 28. října 1918 nastavší, již 28. října 1918 věděly a je respektovaly čili nic. Jest proto také jmenovací akt vídeňského ministerstva veřejných prací z 28. října 1918 st-le se týkající bez jakéhokoliv právního významu a proto právně irelevantní pro otázku služebního zařazení st-le jako státního úředníka státu československého.

Řídě se touto úvahou nemohl nss shledati nezákonnost v tom, že žal. úřad přičítal st-li za dobu v VII. hodn. třídě ztrávenou toliko dobu od 28. prosince 1918, kdy byl jmenován do VII. hodnostní třídy zdejším ministerstvem obchodu. Poněvadž pak otázka, má-li st-li býti započtena služba v VII. hodn. třídě od 28. října 1918 či teprve od 28. prosince 1918, jest, jak bylo vytčeno, jedině na sporu, musil nss, shledav, že žal. úřad právem dobu tu počítal od 28. prosince 1918 a nikoliv od 28. října 1918, zamítnouti stížnost jako neodůvodněnou.

Č. 1366.

Sčítání lidu: I. * Podle § 78, odst. 2 statutu města Opavy může vláda kdykoliv odvolati zmocnění obce k trestní pravomoci ve věcech sčítání lidu. — II. Soukromé sčítání provedené zřízencem města bezprostředně před sčítáním úředním lze posuzovati jako čin způsobilý ohroziti správnost sčítání lidu.

(Nález ze dne 18. května 1922 č. 6892.)

Prejudikatura: Boh. č. 1247 adm.

Věc: Antonín D. v Opavě proti zemské vládě slezské v Opavě stran trestního nálezu pro přestupek zákona o sčítání lidu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.